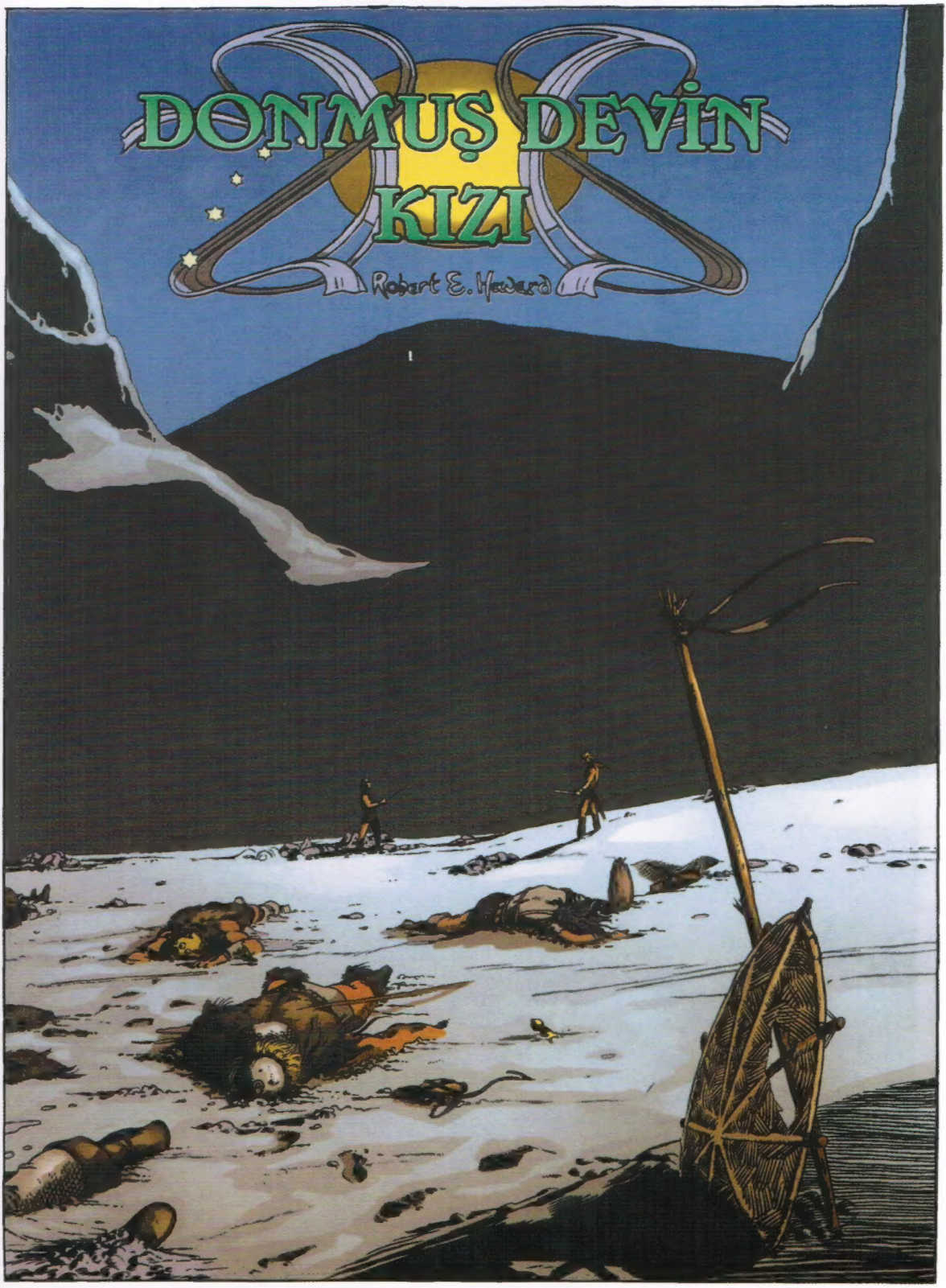
DONMUŞ DEVİN KIZI
Robert E. Howard

KILIÇLARIN SAKIRTISI KESİLMİŞ, SESSİZLİK, KANLI KARLARI KALIN BİR BATTANİYE GİBİ ÖRTMÜŞ...
KIRIK KABZAYI HÂLÂ KAVRAYAN ELLER, ŞİMDİ HİSTEN YOKSUN...
MİĞFERLİ BAŞLAR, SAVAŞÇI BİR IRKIN İLAHI OLAN BUZ TANRISI YMİR'E SON BİR DEFA YAKARIYORLARMIŞÇASINA GERİYE DOĞRU DÜŞMÜŞ...
...ALTIN RENGİ SAKALLAR KIZILA BOYANMIŞ, BAKIŞLAR DONUKLAŞMIŞ...
BANA ADINI SÖYLE!

KIZIL KAN GÖLÜ VE ZIRHLI CANSIZ BEDENLERİN ORTASINDA İKİ KİŞİ, BİRBİRİNİ ALEV SAÇAN GÖZLERLE SÜZÜYOR. BU ISSIZ YERDE, TEK HAREKET EDEN ONLAR. ÖLÜLER DİYARINDA AYAKLARINI SÜRÜYEREK TOPLANAN HAYALETLER GİBİ GEÇİYORLAR CESETLERİN YANINDAN. KASVETLİ SESSİZLİKTE BİRBİRİNİ SÜZEN BU İKİ ADAM KAPLAN GİBİ, UZUN BOYLU; AMA İÇLERİNDEN BİRİ...
BARBAR
CONAN
ADINI SÖYLE DE, VANEHEİM'DAKİ KARDEŞLERİM, WULFHERE'NİN HYMDUL'UN KILICIYLA ÖLEN SON ADAMI KİMMİŞ ÖĞRENSİNLER!
STAN LEE EDİTÖR
ROY THOMAS YAZAR
&
BARRY SMITH ÇİZER
CONAN'IN YARATICISI ROBERT E. HOWARD'IN ÖYKÜSÜNDEN UYARLANMIŞTIR
Barry Smith

CONAN'IN AYAKLARI DİBİNE DÜŞEN VANİRLİ, KENDİ KANINDA BOĞULARAK ÖLDÜ...

CONAN'I SONSUZ BİR **YORGUNLUK** SARDI. KARDA YANSIYAN GÜNEŞ, GÖZLERİNİ BIÇAK GİBİ KESTİ. SANKİ, GÖKYÜZÜ **BÜZÜLMÜŞ**, GARİP BİR BİÇİMDE **PARÇA PARÇA** OLMUŞTU...

AYAKLAR ALTINDA ÇİĞNENEN ALANA **SIRTINI DÖNEREK**, SARI SAÇLI SAVAŞÇILARIN KIZIL SAÇLI KATİLLERİ **ÖLÜMDE** KUCAKLADIĞI BU LANETLİ YERDEN UZAKLAŞTI...

...VE KARLARA GÖMÜLDÜ...
...AMA BİRKAÇ ADIM ATMASIYLA GÖZLERİ KARARDI, KARLI DÜZLÜK BİR ANDA KAYBOLDU...
TAM O ANDA, TATLI, DURU BİR KAHKAHA, CONAN'IN UYUŞUK ZİHNİNİ DELDİ VE GÖRÜŞÜ YAVAŞÇA NETLEŞTİ. BURADA, TANIMLAYAMADIĞI BİR GARİPLİK VARDI...
AMA BAŞKA BİR ŞEY DAHA VARDI!
KİMSİN SEN?
NEREDEN GELİYORSUN?
KADININ VÜCUDU FİLDİŞİNDEN OYULMUŞ BİR HEYKELİ ANDIRIYORDU... VE YALNIZCA, TÜL GİBİ İNCE, PIRILTILI BİR KUMAŞA SARINMIŞTI. SESİ, BERRAK PINARLARIN SIRILTISINDAN BİLE TATLI, AMA ZALİM BİR ALAYCILIKLA YÜKLÜYDÜ...
KİM OLDUĞUMUN YA DA NEREDE YAŞADIĞIMIN NE ÖNEMİ VAR..
...KİMMERYALI CONAN?
ANLAŞILAN ADIMI BİLİYORSUN; AMA VAHİRLİ BİR DÜŞMANIN DOSTU DA OLABİLİRSİN...
HİÇ SENİN GİBİ BİR KADIN GÖRMEMİŞTİM. BUKLELERİNİN PARLAKLIĞI GÖZLERİMİ KÖR EDECEK..
SEN, KİM OLUYORSUN DA BUZ VE KAR TANRISININ ADINI AĞZINA ALIYORSUN, YABANCI?
YMİR ADINA!
ALTIN SAÇLI BİR AESİR DEĞİLİM, AMA BUGÜN YANLARINDA SAVAŞTIM... ŞU ANDA DA, NİORD VE SAVAŞÇILARININ GELMESİNİ BEKLİYORUM..
YAKINDA BİR KÖY OLDUĞUNU BİLMİYORDUM. AMA KARLAR İÇİNDE, ÜZERİNDE BU GİYSİ VARKEN UZAKTAN GELMİŞ OLAMAZSIN.
BENİ KÖYÜNE GÖTÜR.. SAVAŞIN YORGUNLUĞU VE ALDIĞIM YARALAR YÜZÜNDEN BİTKİN DÜŞTÜM...
KÖYÜM YÜRÜYEMEYECEĞİN KADAR UZAKTA CONAN.

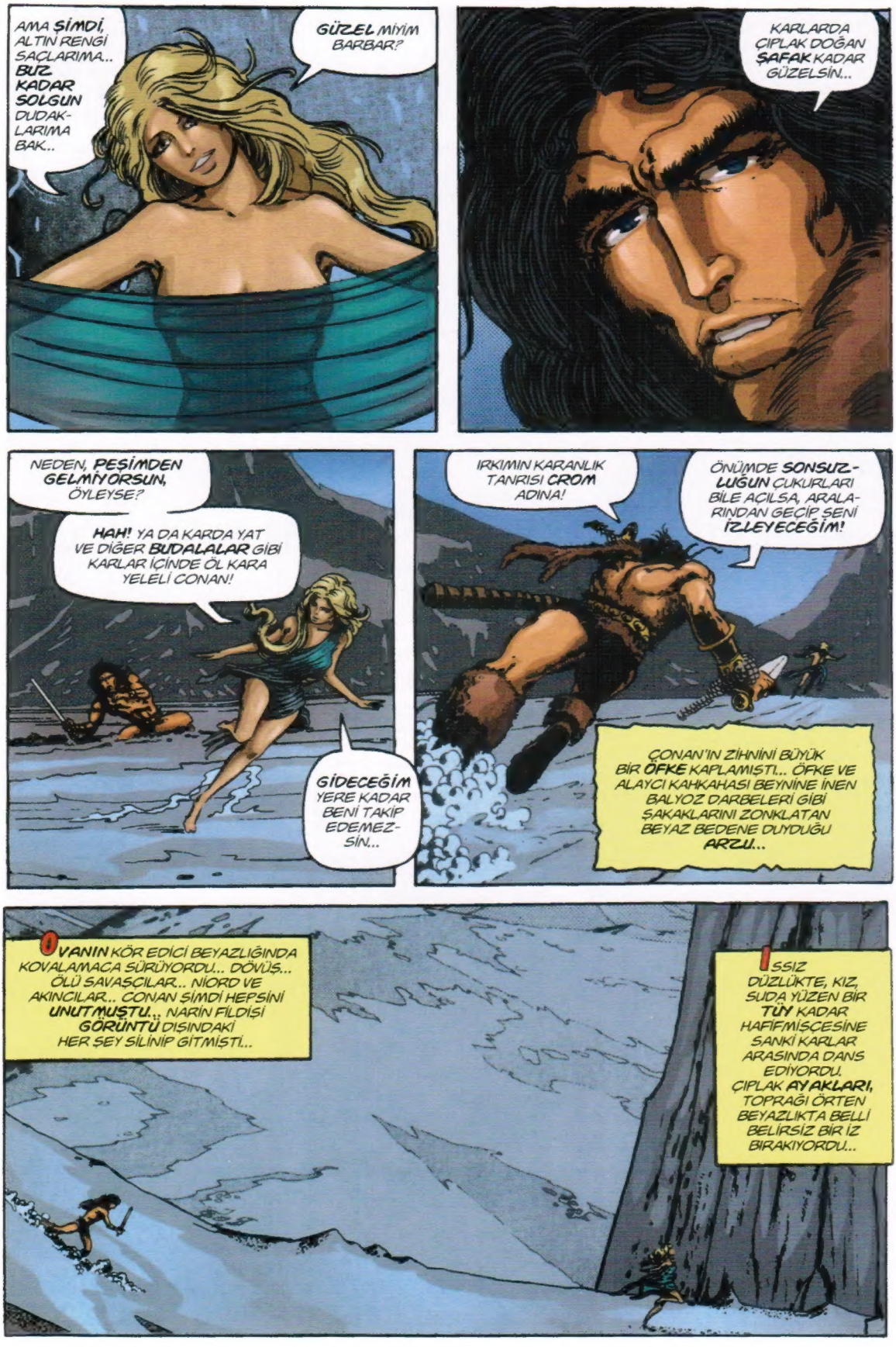
AMA ŞİMDİ, ALTIN RENGİ SAÇLARIMA.. BUZ KADAR SOLGUN DUDAKLARIMA BAK..
GÜZEL MİYİM BARBAR?
KARLARDA ÇIPLAK DOĞAN ŞAFAK KADAR GÜZELSİN...
NEDEN, PEŞİMDEN GELMİYORSUN, ÖYLEYSE?
HAH! YA DA KARDA YAT VE DİĞER BUDALALAR GİBİ KARLAR İÇİNDE ÖL KARA YELELİ CONAN!
GİDECEĞİM YERE KADAR BENİ TAKİP EDEMEZSİN...
IRKIMIN KARANLIK TANRISI CROM ADINA!
ÖNÜMDE SONSUZLUĞUN ÇUKURLARI BİLE AÇILSA, ARALARINDAN GEÇİP SENİ İZLEYECEĞİM!
CONAN'IN ZİHNİNİ BÜYÜK BİR ÖFKE KAPLAMIŞTI... ÖFKE VE ALAYCI KAHKAHASI BEYNİNE İNEN BALYOZ DARBELERİ GİBİ ŞAKAKLARINI ZONKLATAN BEYAZ BEDENE DUYDUĞU ARZU...
OVANIN KÖR EDİCİ BEYAZLIĞINDA KOVALAMACA SÜRÜYORDU... DÖVÜŞ... ÖLÜ SAVAŞÇILAR... NIORD VE AKINCILAR... CONAN ŞİMDİ HEPSİNİ UNUTMUŞTU... NARİN FİLDİŞİ GÖRÜNTÜ DIŞINDAKİ HER ŞEY SİLİNİP GİTMİŞTİ...
İSSİZ DÜZLÜKTE, KIZ, SUDA YÜZEN BİR TÜY KADAR HAFİFMİŞCESİNE SANKİ KARLAR ARASINDA DANS EDİYORDU. ÇIPLAK AYAKLARI, TOPRAĞI ÖRTEN BEYAZLIKTA BELLİ BELİRSİZ BİR İZ BIRAKIYORDU...

...AMA CONAN'IN YETİŞEMEYECEĞİ KADAR UZAKTAYDI... HEP YETİŞEMEYECEĞİ KADAR...
KAR TEPELERİ! SOĞUK, KILIÇ GİBİ KESİYOR!
AMA HİÇBİR ŞEY SENİ YAKALAMAMA ENGEL OLAMAZ, KIZ!
EĞER BENİ BİR TUZAĞA SÜRÜKLERSEN, AKRABALARININ KELLELERİNİ AYAĞINA YIĞARIM!
EĞER BENDEN SAKLANIRSAN, SENİ BULMAK İÇİN DAĞLARI DELERİM!
SENİ CEHENNEME DEK İZLEYECEĞİM!

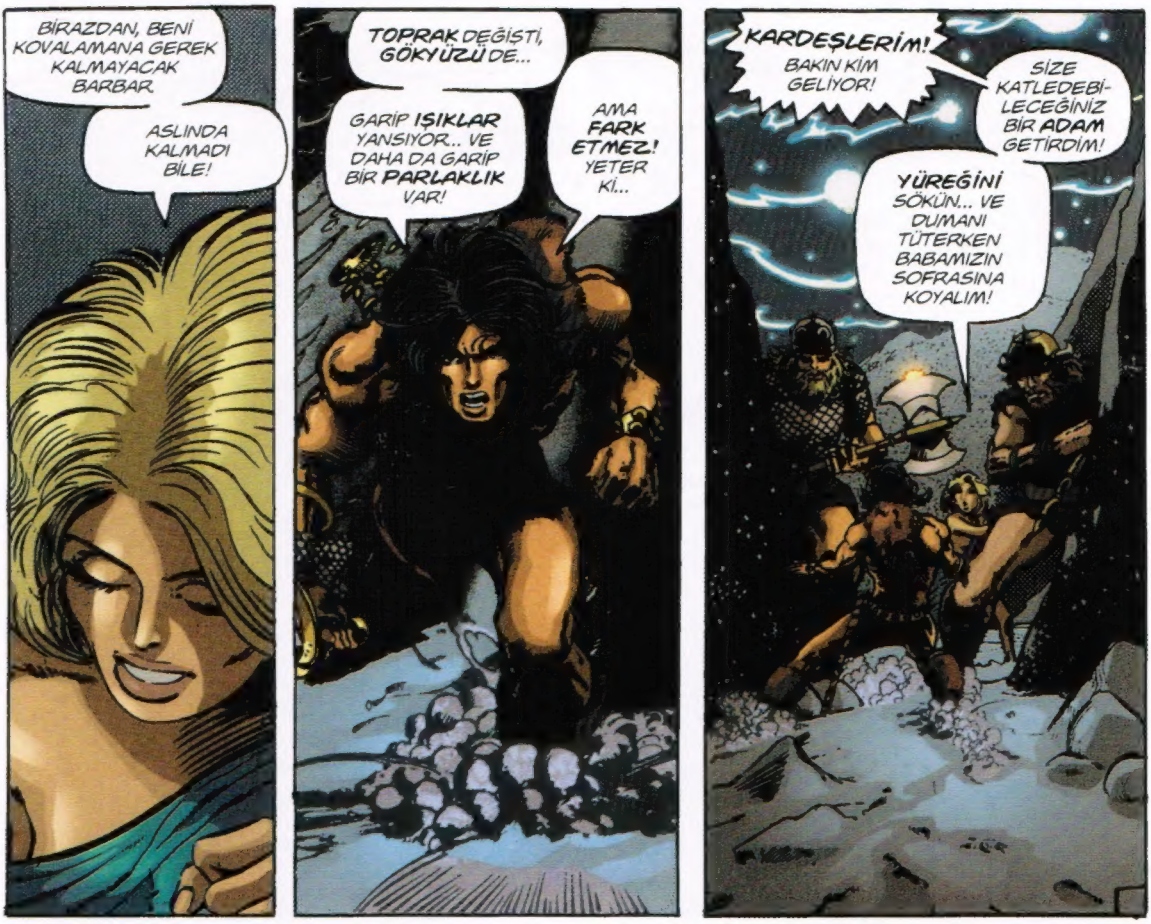
BİRAZDAN, BENİ KOVALAMANA GEREK KALMAYACAK BARBAR.
ASLINDA KALMADI BİLE!
TOPRAK DEĞİŞTİ, GÖKYÜZÜ DE...
GARİP IŞIKLAR YANSIYOR.. VE DAHA DA GARİP BİR PARLAKLIK VAR!
AMA FARK ETMEZ! YETER Kİ...
KARDEŞLERİM! BAKIN KİM GELİYOR!
SİZE KATLEDEBİLECEĞİNİZ BİR ADAM GETİRDİM!
YÜREĞİNİ SÖKÜN... VE DUMANI TÜTERKEN BABAMIZIN SOFRASINA KOYALIM!

TUHAF, SOĞUK BİR IŞILTIYLA YANAN GÖZLER CONAN'A DİKİLMİŞTİ... ZİNCİR YELEKLERİ BUZA YANSIYAN GÜN IŞIĞI KADAR PARLAKTI... İKİ DEV, ÇARPIŞAN BUZDAĞLARINI ANDIRAN BİR KÜKREMEYLE YANIT VERDİ...
...ÖFKEDEN ÇILDIRMIŞ KİMMERYALI ÜSTLERİNE ATILDI...
KİM OLURSANIZ OLUN, KÖPEKLER...
...BENİ O İNSAN AVCISI CADIDAN UZAK TUTAMAYACAKSINIZ!
VE DEV BEDENLERDEN BİRİ, İNSANA AİT OLAMAYACAK BİR İNLEMEYLE DEVRİLDİ...
EKİN BİÇERCESİNE SAVRULAN BUZLU SAVAŞ BALTASININ PARLAKLIĞI KÖR EDİCİYDİ..!
ÖLDÜRÜN ONU KARDEŞLERİM!
ALT TARAFI ETTEN KEMİKTEN BİR İNSAN! ÖLDÜRÜN ONU!
AMA CONAN'IN KILICINI SAPLAMASIYLA KIZIN YÜZÜNDEKİ ALAYCI İFADE SİLİNDİ...
TANRISAL SON BİR GÜÇLE CONAN'IN ÖNÜNDE DİKİLEN, DEV, BUZDAN OYULMA DEVASA BİR HEYKEL GİBİYDİ...
DEV, BU KEZ ÖFKEYLE DEĞİL, ACIYLA HAYKIRDI

AMA BİR SONRAKİ DARBEYLE CANSIZ BİR MEŞE GİBİ YIKILAN BİR DEV.

TARİFSİZ BİR DEHŞETLE DONUP KALAN KIZA DÖNEN CONAN SESLENDİ...
ÖBÜR KARDEŞLERİNİ DE ÇAĞIR, KADIN!
YÜREKLERİNİ KURTLARA ATACAĞIM!

BENDEN KAÇAMAZSIN!

HAYATTA KALMAK İÇİN KAÇARCASINA, ALTIN BUKLELERİNİ SAVURARAK KOŞUYORDU KIZ...
CONAN, KIZIN SOLUĞUNUN SIKLAŞTIĞINI DUYDU... VE ARALARINDAKİ MESAFE AZALDIKÇA, BEYAZ OMZU ÜZERİNDEN ARKASINA BAKTIĞINI VE GÖZLERİNDEKİ KORKUYU GÖRDÜ...

TAA Kİ...
YAKALADIM!
CROM ADINA!

TENİN SOĞUK! BUZ KADAR SOĞUK!
BELKİ SENİ ISITMANIN BİR YOLU VARDIR...

...BİR BARBARIN ÖPÜCÜKLERİ!
BOŞUNA KURTULMAYA ÇALIŞAN KIZ, BİR ÇIĞLIK ATTI...
VE CONAN'IN KOLLARINDAN KAYDI...
GÖKTEKİ BÜYÜ ALEVLERİ HER ZAMANKİNDEN VAHŞİ... TIPKI YAŞAYANLAR GİBİ...
AMA HİÇBİR ATEŞ BENİ DURDURAMAZ.. SENİ...
YMİR! EY BABAM!
KURTAR BENİ!
AMA ŞİMDİ, İLK KEZ, CONAN DOĞAÜSTÜ GÜÇLERİ KIZDIRDIĞININ FARKINA VARIYORDU... KORKU BİR ANDA TÜM BEDENİNİ SARDI...
...VE ANİDEN, GÖK TÜMÜYLE BUZLU BİR ATEŞLE YANDI!

TAM O ANDA, KIZIN FİLDİŞİ BEDENİ, ANSIZIN BELİREN SOĞUK MAVİ BİR **ATEŞLE** YIKANDI...

...GİTMİŞTİ...

AYAKTA ZOR DURAN CONAN ŞİMDİ **BAĞIRIYORDU**... BUZLU GÖKTE DANS EDEN IŞIKLAR **ÇILDIRMIŞ** GİBİYDİ... VE **YILDIRIMLARIN** SAĞIR EDİCİ GÜMBÜRTÜSÜ YÜKSEK TEPELERİN ARASINDA YANKILANIYORDU...

BİRDEN, ÇIĞLIĞI, KARŞISINDAKİ **DEHŞET** MANZARASI VE KORKUNÇ SES İÇİNDE **BOĞULDU**...

...YÜKSEK DORUKLU **DAĞLAR** TİTREDİ... VE GÜÇLÜ BİR EL TARAFINDAN EZİLMİŞÇESİNE DAĞILIP ÇÖKTÜ...

...IŞILTILI **GÖK KUBBE** SARHOŞ OLMUŞÇASINA **TEKERLEK** GİBİ DÖNERKEN, KIVILCIMLAR SAÇAN BİR MAYTAPI ANDIRIYORDU...

BİR DALGA GİBİ KABARAN TEPELER CONAN'IN AYAKLARININ ALTINDAN **KAYMAYA** BAŞLADI...

...VE KIMMERYALI KARLARIN ÜZERİNE YIĞILDI... ARTIK HİÇBİR ŞEY KIMILDAMIYORDU....

...**ÖLÜM SESSİZLİĞİ** HER YERİ KAPLAMIŞTI...

ISSIZ VE KARANLIK, GÜNEŞİ YÜZ MİLYONLARCA YIL ÖNCE SÖNMÜŞ BİR EVRENDE, CONAN, TANIMADIĞI, İNSANDIŞI BİR YAŞAMIN KIPIRTISINI HİSSETMİŞTİ... VE BİR DEPREM, ONU, TAŞLARI KUCAKLARMIŞCASINA AVUCUNA ALMIŞTI...
YAŞIYOR, HORSA! ÇABUK DONMUŞ BACAKLARINI OV!
SOL ELİNİ AÇMIYOR NIORD, ACABA..
NIORD!
YAŞIYOR MUYUM?.. YOKSA.. HEPİMİZ ÖLDÜK MÜ?
HEPİMİZ YAŞIYORUZ, VANIRLERİN KURDUĞU PUSUDAN KURTULDUK...
NEDEN BU KADAR UZAKTASIN, EVLAT?
BİR KADIN GÖRDÜM... CEHENNEMDEN ÇIKMA DONMUŞ BİR ALEV KADAR GÜZEDİ...
İZLERİNİ GÖRMEDİNİZ Mİ... YA DA ÖLDÜRDÜĞÜM İKİ DEVİ?..
YALNIZCA SENİN AYAK İZLERİN VAR, CONAN.
DELİRMİŞ OLMALIYIM...
HAYIR, KİMMERYALI!
NE? KİM..?
EVET, KONUŞAN BENİM, YAŞLI GORM.
O KIZI BİR KEZ BEN DE GÖRMÜŞTÜM... YARALIYDIM.. PEŞİNDEN KOŞAMADIĞIM İÇİN, ÖLMEK ÜZERE OLAN BİR KÖPEK GİBİ ULUYARAK YERE UZANDIM.
ERKEKLERİ PEŞİNDEN SÜRÜKLER.. VE KATLEDİLMEK ÜZERE, BUZDAN BİRER DEV OLAN KARDEŞLERİNE GÖTÜRÜR!
SEN, ATALİ'Yİ GÖRDÜN, EVLAT.
YMİR'İN İLK ÇOCUĞU ATALİ'Yİ.. BUZ DEVİNİN KIZINI!
HAH! GORM DA ÇILDIRMIŞ....
CONAN İSSİZLIKTA BİR DÜŞÜ KOVALAMIŞ.
BELKİ DE HAKLISIN... YİNE DE...
CROM ADINA!
TEK SÖZ DAHA ETMEYEN SAVAŞÇILAR, HİÇ SES ÇIKARMADAN, CONAN'IN SIKILMIŞ SOL YUMRUĞUNDAN SARKAN ŞEYE GÖZLERİNİ DİKTİLER
...HİÇBİR İNSANIN DOKUYAMAYACAĞI İNCELİKTEKİ NARİN KUMAŞ PARÇASINA!
SON

KILIÇLARIN ARDINDA

MARVEL / BARBAR CONAN 9.-13. VE
16. SAYILARINDA KİŞİSEL BİR GEZİNTİ

Dark Horse'un bu cildindeki Barbar Conan maceraları tamamlandığında, ortaya çıkan sonuçtan oldukça memnundum - üç hikaye tipi bir arada sunulmuştu... Robert E. Howard'ın kronolojik bir sıra takip eden öykülerinden birebir uyarlananlar, orijinal maceralar ve REH'ın başka karakterler için yazdığı öykülerden L.Sprague de Camp'ın şiirsel anlatımının katkılarıyla Barbar Conan çizgi romanına adapte edilenler...

De Camp'ın Conan'ın yaşam öyküsüne dayanan taslaklarında Conan #7'deki "Çanaktaki Tanrı" (genişletilerek Kuytularda Pusuya Yatan adıyla uyarlanmıştır) ve #12 olarak kullanmayı düşündüğüm "Evdeki Dolandırıcılar" arasında, aylar, belki de bir yıl kadar bir zaman aralığı vardı. Bu zaman aralığını yaratıcılığımla doldurabileceğimi umuyordum.

De Camp'in Lancer Yayınları'ndan çıkan 1967 basımı Conan kitabında bir paragrafta anlattığı Conan'ın hayatı "Dolandırıcılar"a giriş için temel çıkış noktam oldu:

"Onu çeken hırsızlık gibi işlerin peşinde koşarken karşısına çıkan doğaüstü engellerin yarattığı hayal kırıklığı ve Nemedia'yı artık orada kalamayacak kadar karıştırması, Conan'ın bir kez daha güneye, ülkenin küçük kent devletlerinden Corinthia'ya giderek özel mülkiyetin kendi adalet duygusuna göre el değiştirmesine katkıda bulundu. O zamanlar on dokuz yaşlarında ve güney krallıklarına ilk gittiği günlere göre daha gözü kara olmasa da, çok daha sert ve tecrübeliydi."

Conan gerçek bir gezgin olsaydı, Nemedia ve Corinthia arasında olaysız bir yolculuk yaptığını varsayabilirdik, ancak arada geçen süreyi bir veya bir kaç sayıyla doldurmam ve Kralların Yolu'nda geçecek bir takım maceralar bulmam gerekiyordu. Dolandırıcıların derli toplu bir kentte barınabilmeleri zor olduğundan, maceraların geçeceği mekan için REH'ın anlattığı, sahte Germenik Nemedia'dan çok daha dağınık olan Corinthia krallığını seçtim. O zamana kadar REH'in ajansı Glenn Lord sayesinde Howard'ın basılmış ve basılmamış eserlerinin neredeyse hepsini okumuştum ve Marvel Tales dergisinin 1934 Temmuz-Ağustos sayısında yayınlanan "Korku Bahçesi" adlı orijinal öyküsünü hatırlıyordum. Sözünü ettiğim bu Marvel Tales'in, sonradan Timely/Marvel Comics'in yayıncılığını yapacak Martin Goodman'ın çıkarttığı pulp dergiyle alakası yoktu.

"Bahçe"de, günümüzde yaşayan James Allison isimli sakat bir adam, buz çağı öncesinde kuzeyli Aesir halkından barbar Hunwolf olarak geçirdiği günleri hatırlar. Sevgilisi Gudrun'u kaçırmaya çalışan düşmanını öldürdükten sonra Gudrun'la birlikte bir vadiye kaçarlar. Bu vadide abonoz tenli kanatlı bir tiranın hükmettiği dost bir kabileyle karşılaşırlar. Conan'la aynı kumaştan olduğunu söyleyebileceğimiz Hunwolf, Gudrun'u kanatlı adamın kulesinin çevresinde bulunan etobur bitkilerin arasında bir mamut sürüsü tarafından ezilmekten kurtarır.

Barry'e James Allison'un kendi ırkıyla ilgili hatırladıklarını çıkarttırdım. Conan #8'den itibaren sahtekâr Jenna'yla birlikte yolculuk yaptığından, düşman karşısında yenilmesini göze alabilirdik, dağ kavimi ve kanatlı adam 19 sayfalık macerayı sürükleyebilecek malzemeyi sağlıyordu.

Barry'le birlikte, "Bahçe" adaptasyonumuzda Conan öyküsüne bir iki güzel ekle renk kattığımızı düşünmek hoşuma gidiyor. Kabilenin dilini, öykünün ilk sayfalarında her kabile üyesinin söyleyeceklerini tam olarak kafamda oluşturuncaya dek çalışmıştım. Yine de, Crom çarpsın ki, bugün bile size "Nadda Trodon!"un tam karşılığını bir çırpıda söyleyemem. Sanırım, Conan'ın mamutlar arasından geçişi ve onlarla kurduğu iletişim Barry'nin fikriydi. Belki de, Robert E. Howard'ın Conan'ı böyle bir şey yapabilirdi, asla böyle bir şey yapmaz da diyemezdik, dolayısıyla Barry'nin içgüdülerine güvenmeyi tercih ettim. Öykünün sekizinci sayfasının tamamen konuşmasız geçmesini Barry önermiş olabilirdi. Zaten o sayfada Barry'nin '70lerin çizgi romanlarında pek alışıldık olmayan bir yaklaşımla Conan'ın suyun içinde göründüğü üçüncü karede yarattığı ışık kırılması etkisine bayılmıştım.

Ancak, bir alanda Barry'le birlikte çizgi roman kurallarını çiğneyerek denetim kuruluna komplo kurduğumuzu söyleyebilirim. Hikâyenin 11. sayfasındaki 3. ile 5. kareler arasında, kanatlı adamın bir dağ adamını az önce içlerine fırlattığı kule çevresindeki bitkileri Conan'ın gözünden tasvir ettik. Barbar, onu elindeki bıçağı düşürecek kadar korkutan bir şey görmüştür ama, ne çizimden, ne de sahneden, gördüğünün ne olduğu tam olarak anlaşılmamaktadır. Renklendirenin (Marie Severin?), çiçekleri üç karede pembe beyazdan, koyu pembeye, ardından da parlak kırmızıya geçişini yansıtmasını sağladık. İfade etmeye çalıştığımız, etobur bitkilerin dağ adamının kanını içtiğiydi, en azından okurun, renkli kareleri gördüğü zaman bunu anlamasını istiyorduk. Önceki kurulun denetçileri, masum siyah beyaz kare üçlemesinin dışında bir şey görmüş değildi, bu yüzden bizden renklerle yarattığımız bu dehşet sahnesinin değişmesini isteyemezdi. Kitap basıldıktan sonra da kuruldan kimse yaptığımız kaçamağı kimse fark etmedi. Belki de kuruldakiler çizgi romanları, henüz renklendirilmemiş ilk çizimlere bakmanın dışında, doğru düzgün okumuyorlar. İyi ki de böyle çünkü eminim ki editörümüz Stan Lee kurulu nasıl atlattığımızı fark etse Barry'le ikimizin birden derisini yüzerdi. Çünkü kuruldakilerin, bir şeye kızmaları durumunda, sonraki yayınlarda öç almanın milyonlarca yolunu bulabileceklerini çok iyi biliyordu.

Bazı okurların, sondan ikinci sayfada Conan'ın kanatlı adamla birlikte üzerinde bulundukları kulenin yıkılışıyla, kulenin tepesinden kırık camların arasına yuvarlanışlarını konu alan 4 karenin konuşma balonu olmadan sadece resimli sahnelerle bırakılmasına hem şaşırdıklarını, hem de bu fikri çok beğendiklerini hatırlıyorum. Elbette günümüzde bu sahnenin neden bu kadar olay yarattığını anlamak o kadar kolay değil ama 1971 yılının Marvel çizgilerinin dünyasında o kare bir çığır açmıştı.

Barbar Conan #10 hoş bir tesadüf eseri, yayıncı Martin Goodman tüm çizgi romanların iç sayfalarını yenilediği sırada yayınlandı. 32 sayfa olan romanlar 48 sayfaya çıkmış ve 25 sentten satışa sunulmuştu. Marvel'in elinde yeniden basabileceği eski orijinaller olmadığından dolayı, bu bizim için yaklaşık 34 sayfayı yeni malzemeyle doldurmak anlamına geliyordu. Böylece kapak öyküsünü 19 sayfadan 23 sayfaya çıkardık ('50lerin ortalarında Timely çizgi romanları 24 sayfadan oluşuyor ve 10 sente satılıyordu).

11. sayıyı "Evdeki Dolandırıcılar" öyküsünü uyarlayarak da kullanabilirdik. Değiştiremeyeceğimiz tek bir şey vardı: Öykünün ilk uzun paragrafında Robert E. Howard, bir flashback ile hikâyenin başında Conan'ın kendisini hapiste bir hücrede bulmasını renkli bir şekilde anlatır. O paragraf öylesine malzeme doludur ki, Barry ile birlikte paragrafı genişleterek tüm sayının öyküsünü bu zeminde oluşturduk.

Flashback şiirsel bir dille Conan'ın eski bir hırsız dostunu, Gunderman'ı (Aquilonia uygarlığının bir bölgesine istinaden) son nefesini verene kadar boynundan astıran şerefsiz Anu papazından intikam alışını anlatır. Conan intikamını, papazın başını gövdesinden ayırarak alır. İşin ilginç yanı, 8. sayının temel taşı olarak kullandığımız tek sayfalık REH Conan sinopsisinde yarı düşman, yarı dost olarak anlatılan da Gunderman'dır ve doğrusu Howard'ın her ikisinin de aynı adam olduğunu ima ettiğini düşünmek kışkırtıcıdır.

"Anu'nun Gazabı"nda da Çizgiroman kuruluyla başımızı belaya sokan yerler vardı. Öncelikle, "çizgiroman suçları" denilen ve yirmi yıldır piyasayı çalkalayan kuralların olduğu o günlerde insanların asılması çizgiromanlarda nadiren gösterilirdi. Barry beş karede Gunderli'nin bedeninin can çekişir vaziyette sadece alt kısmını çizmiş olmasına rağmen, Çizgiroman Kurulu'nun tüm sahneyi yeniden yapmamızı isteyeceğinden korkmuştum. Üstelik bir öncekinden birkaç sayfa daha uzun olan bu sayıda oldukça da gecikmiştik. Neyse ki Kurul'un bir itirazı olmadı...

Doğrusu Barry'in Conan'ın hain papazın kafasını kesmesi sahnesini çözme şekline bayılmıştım. Şimdi uzak geçmiş olan o günlerde kafa uçurma hiç de kabul edilebilir bir şey değildi. Rahip yağlı yemeyi seven şişko adamın tekiydi. Sondan ikinci sayfada Conan öldürdüğü papazın ters dönmüş kafasından uzaklaşırken göründüğünde, Barry ustaca gövdeden biraz uzakta duran kafayı öne çıkararak okura kan revan içinde olmayan bir sahne sunmayı başarmıştı. Yakalansak kuralları ihlal ettiğimizi elbette inkâr edecektik ama Kurul yaptığımızı fark etmemiş görünüyordu.

Peki, o sayı için onay damgalarını basmadan önce farkına vardıkları ve değiştirmemizi istedikleri neydi?

Öyküde Conan'ın şerefsiz hain papazı öldürdüğü ve herhangi bir şekilde cezalandırılmadığı doğru... Bu da '50lerin ortalarında yazılan çizgiroman kurallarına aykırıydı. Şahsen sevdiğim bir avukat olan ve Kurul'un başında bulunan Len Darvin ile asla kazanamayacağım bir tartışmaya girişerek, onu hücrede başlayacak bir sonraki sayıda Conan'ın cezasını çekeceği konusunda ikna etmeye çalıştım. Len, hikayenin Conan'ın dostu Gunderman'ın mezarının başında durduğu son karelerini yeniden yazmam konusunda ısrar etti. Ben de o bölümü; "Belirsiz geleceğinde içine düşebileceği hiçbir zindan, Conan'ın barbar kalbini, ihanete uğramış bir dostunun ölümü kadar dağlayamazdı" gibi muğlak ve dolambaçlı bir ifadeyle yeniden yazdım. Len yumuşadı ve damgayı bastı: "Onaylanmıştır". Amerikan gençliği için uygundur.

Conan #12 çift ciltlik bir sayı olacaktı ve Barry ile birlikte, hikâyeyi ikiye bölmekten ve 11. sayıda yaptığım gibi kitabın yarısını Conan dışında malzemeyle doldurmaktansa, elimizdeki 34 sayfada REH'in "Evdeki Dolandırıcılar" öyküsünün tamamını anlatmaya karar verdik.

Bir kez daha her şey yerli yerine oturmuştu. 8. sayının sonunda Conan'ın sarışın kaltak Jenna ile kanundan kaçması çok uygun düşecekti. Jenna 6. sayıda Gaddar Shadizar'da Conan'ın altınlarını çalmıştı. 1970 yılından önce hiç karşılaşmadığım ama o zamandan beri sık sık gördüğüm Jenna, 9. sayıda Hunwolf'un Gudrun'unun yerine güzel oturmuştu. 10. sayıda da REH'in çıkış noktası olarak kullandığımız paragrafında geçen olaylara da cuk oturmuştu. Conan "Dolandırıcılar"ın başında onu aldatan bir kadın tarafından yetkililere ihbar edilerek hapse düşüyordu. Robert E. Howard da Jenna'dan söz ediyordu ve biz de Barry ile onu yaratmaya mecbur kaldık.

REH'in şiirsel dili Conan'ın, yakalandığı sırada o kaltakla yatakta olduğunu açıkça ifade etmese de, bize bu mantıklı görünmüştü. Barry bir kez daha sınırları zorlamaya karar vererek Jenna'yı yatakta çırılçıplak çizdi. Jenna, belden biraz aşağısına kadar arkası dönük olarak görünüyordu. İnanın ki, bu 1971 yılı için çok cesurcaydı. Barry bu kadarla da kalmadı: Kentin labirent denilen kesimindeki o berbat Corinthia otel odasına ayrı bir hava katan, odada vızıldayarak uçuşan sinekleri de ekledi. O zamanlar Barry ile çalışmak büyük keyifti.

Daha sonra, "Dolandırıcılar"daki olayları fazla değiştirmeden kullandık. REH olayların hangi krallıkta geçtiğini kesin olarak belirtmiyordu ama zaten bu çok da önemli değildi (Corinthia'dan söz eden de Camp idi) Barry, 11. sayfada Conan'ın Jenna'nın sevgilisi ve suç ortağını göğsünden hançerlediği sahneyi yine kan görünmeyecek şekilde çizmişti. Kurul da bu çizime ses çıkarmadı. Genelde ne yapacakları belli olmayan ve çalakalem iş yaptıkları halde Len ve arkadaşlarının masalarından geçen çizgiromanların arasında Conan'ın ayrı bir yeri olduğunu, diğerlerinden bir gömlek üstün olduğu için Conan'a biraz da göz yumduklarına içtenlikle inanıyorum. Belki de sadece öyle sanıyorum...

Her ne olursa olsun, Barry'nin hikâyenin 11. sayfasının altındaki beş karesi bence tam bir sanat eseridir: Merdivenlerde aynı sahneyi gösteren ardışık iki uzun poz ve hemen ardından merdivenlerin tepesinde duran Conan'ın öfkeyle ışıldayan yüzünün yakınlaştırıldığı üç karelik bir diğer sahne.

Conan'ın aşağılık kahpeyi lağıma benzeyen çamur deryasına savurması, REH'in büyük başarıyla anlattığı bir sahnedir ve bence biz de o sahneyi çok iyi kotardık.

Aslında öyküde yaptığımız tek değişiklik, Kimmeryalı'nın tesadüfen tam orada bulunduğu sırada, Nabonidus'un malikanesini yağmalayan diğer hırsız çetesi yerine siyah leoparı kullanmamızdı. Zaten öyküde insan görünümlü goril Thak'ın onları öldürmesinin dışında fazla bir önemleri de yoktu. Onları atıp, yerlerine nefis bir maymun - leopar dövüşü ekledik. Barry tıslama gibi ses donanımlarını bana bırakmıştı ve seslerle oynarken çok eğlenmiştim. Sanırım bu sahne için King Kong'daki T-Rex'ten esinlenmiş olabilirim. Özellikle Thak'in leoparın hareketsiz patisini öldüğünden emin olmak için havaya kaldırdığı bölümde.

Bunların hemen ardından yayımcı Goodman 48 sayfalık çizgiroman denemesinden vaz geçti ve 32 sayfaya geri dönerek romanları yeniden 20 sentten satmaya koyuldu. Bu karar belki de bizim için iyi olmuştu çünkü 34 sayfayı yetiştireceğiz diye çok sıkışıyorduk. Yazar olarak benim sıkıntım daha azdı ama elimizde 16 sayfalık hazır Conan bölümleri olmasa, çizimleri yetiştirmek imkânsızdı.

"Karanlıkta Yaşayan"ı Atlantik üzerinden yaptığımız bir telefon görüşmesinden sonra Barry çizerek çinilemiş ve hazırladığım diyalogları ve kareleri çizimlerin üzerine yerleştirerek bitmiş haliyle Londra'dan yollamıştı. Öyküde açık

saçık yerler bulunuyordu ve Kurul'dan geçirebilmek için bazı yerlerini yeniden yazmak zorunda kalmıştık ama onun dışında bir sorunumuz olmamıştı (Öykünün orijinal hali sonradan siyah beyaz olarak yeniden yayınlandı). Yarattığımız ahtapot canavar o güne kadar kullandığımız en çarpıcı karakter sayılmazdı. Bu yüzden bir iki satır ekle canavarı bir zamanlar insan olan bir yaratığa dönüştürdüm ve böylece biraz daha ilginç hale getirdim. Birkaç okur, Conan bu öyküde bir kadını gerçekten öldürmek yerine bu işi ahtapota bıraktığı (bildiğimiz Conan'ın tersine ama neyse ki çizgi roman kurallarına ters düşmeksizin) için bize biraz zorluk çıkardı. Aslında onlara hak vermedik de değil. Zaten ben de o arada biraz kararsız kalmıştım ama yine de Barbar Conan'ın 12. sayısı hoş bir öykü olmuştu.

Bu arada 13. sayı için aklımda az çok bir öykü vardı ama Conan denklemine başka birini daha dahil etmeye niyetliydim. Yazar John Jakes son iki yüzyılın en çok satan tarih romancısı olmadan önce bilim kurgu, western ve edebiyat dergilerine her tür yazılar yazmıştı. Conan türevi kahramanı Barbar Brak'ı sevmiştim ve bir Conan macerasında sözü geçen Örümcek Tanrı'nın kenti Yezud'da geçecek bir macera üzerinde çalışmak üzere John'ı davet ettim. Çift aralıklı bir kaç sayfaya karaladığı sinopsis Conan'ın 13. sayısı ve "Örümcek Tanrı'nın Ağı"nın temelini oluşturdu. Gururla söyleyebilirim ki, o güne kadar elde ettiği tüm başarıya rağmen John, hiçbir zaman çizgi roman yazdığını inkâr etmedi. Hatta John, Barry'le ben sayıların çizimi konusunda yaşadığımız fikir uyuşmazlıklarından dolayı yollarımızı ayırdıktan sonra ona verdiğim sayının ilk sayfasını hâlâ saklar. John Jakes sıkı adamdır... Güney Carolina'ya yerleştiğinden beri, Güney Carolina Üniversitesi etkinliklerinde zaman zaman karşılaştığım bir dostumdur.

14. ve 15. sayılarda Barry'le Conan ağını daha da genişletmeye karar vermiştik, ama bu 3. ciltte anlatılan başka bir hikâyedir. Barry 15. sayının çizimlerini bitirmek üzereyken artık Conan'ın onu çok zorladığına ve başka şeyler yapmak istediğine karar verdi. Aslında ikimiz de birbirimizden habersiz olarak aynı şeyi düşünmüştük. Beraberce son bir sayı yapmak...

Marvel'ın siyah beyaz çizgi romanı Savage Tale #1'in ilk öyküsü, Robert E. Howard'ın Conan hikâyesi "Buz Devinin Kızı" uyarlamamız olduğundan ve dağıtımı da kısıtlı kaldığından 11 sayfayı çıkarıp yerine yeni bir ilk sayfayla on iki sayfa daha ekleyip işi bitirdik (orijinal ilk sayfa iki yapraktır ve 16. Conan sayısında 2. ve 3. sayfalardadır). Howard, 1930'ların başlarında öyküyü ilk kez kaleme aldığında Weird Tales isimli pulp derginin editörü öyküyü geri çevirmiş ve 1960'lara kadar Conan olarak yayınlanmamıştı. Bu önemsiz ama çok güzel bir öyküdür - büyük ihtimalle, REH'in bir iki cümle değişikliği ile Barbar Conan #1'deki olaylarla aynı zamanda geçiyordu, daha sonra değil.

En önemli sorunumuz Barry'nin Savage Tales için çizdiği öyküdeki çıplaklığın biraz zevksiz oluşuydu. Bu sorunu kolayca çözmüştük, en azından sansürsüz yayınlanan önceki orijinal sayılar gayet iyi satıyordu. Ayrıca, Conan'ın cilveli Atali'yi yakalarsa yapmayı aklından geçirdiği şeyler, bütün yargıçların tecavüz olarak adlandıracağı türden olduğu için bir iki konuşma balonunu da yumuşatmak zorunda kaldık.

"Buz Devinin Kızı"nı "Kılıç ve Büyücüler" öyküsüyle zenginleştirdik. Baş role Barry'le Conan'dan önce Marvel'a hazırladığımız korku dizisinden Starr the Slayer (Katil Star) kahramanımızı da yerleştirince, elimizde güzel bir paket oluşmuş oldu. Barry'nin Marvel'a hazırladığı tüm Kılıç ve Büyücüler işleri hâlâ ortalıktaydı, sadece Barbar Conan'ın ilk 16 sayısında bazı yerleri sansürlenmişti.

Sonra Barry gitti - ve iki sayı boyunca ortalıkta görünmedi!

[Roy Thomas, 1965'ten beri çizgiroman kitapları alanında, başlıca Marvel ile DC için, yazar ve sıklıkla editör olarak çalışmıştır. 1999'da, Çizgiroman Okur Rehberi araştırmasına göre, çizgiroman hayranları ve profesyoneller, onu yüzyılın en çok sevilen beşinci çizgiroman yazarı ve dördüncü editörü seçtiler. Uzun kariyerinde, Conan'ı gözde projeleri arasında sayar. Hâlâ, ara sıra çizgiroman senaryoları yazıyor ve çizgiroman tarihiyle ilgili aylık bir dergi olan Alter Ego'nun editörlüğünü yapıyor. 1991'den beri, Güney Carolina kırsalında, karısı Dann'le birlikte, tukanlar, gagaboynuzlar, çinçilyalar, köpekler, eşekler, domuzlar, İskoç dağ keçileri, ördekler, kapibaralardan oluşan hayvanat bahçesine sahip bir çiftlikte yaşıyor (hiçbiri bir çizgiroman kitabının kapağında boy göstermedi).]

Conan adlı barbar, Hyboria'nın çağlar önce unutulmuş dünyasını fethetmeden, bir hırsız, bir maceracıydı. Hem dünyevi, hem de doğaüstü, şeytani güçlerle çevrili tehlikelerle dolu bir yolda yürüyordu. Ama barbarı alt etmek için kokuşmuş krallardan, aklını yitirmiş büyücülerden fazlası gerekiyordu ve tüm engeller genç vahşinin önlenemez gazabı karşısında yok olmaya mahkûmdu!

Orijinal marvel serisinin dokuz ile onüçüncü maceralar arasını ve onaltıncı macerayı kapsayan bu cilt, Robert E. Howard'ın sınırsız hayal gücünü gözler önüne sererken, iki büyük ustanın ellerinde Conan hayat buluyor.

Tamamı yeniden renklendirilmiş "Klasik Maceralar Dizisi"nin 2. cildini beğeneceğinizi umarız...

ISBN 975-6535-06-1
9 789756 535097
18000000
lâlkitap